

revne okenjake za mačke in dihurje. V takih temnicah zamore živina le v vročem poletju nekoliko brez škode še strpeti, po zimi pa rinejo na njo vsi škodljivi nasledki slabega hleva. Tukaj je le vprezna živina nekoliko srečna, ker vsaj takrat, kadar je vprežena, pride na ljubi den in pije čistejši in zdravejši zrak.

Priznati pa še moramo, da vseh tukaj naštetih napak gospodar včasih še niti pri najboljši volji odpraviti ne more, posebno, če prebiva na tesnem kde v kaki vasi. Menje premožen kmet si tukaj ne more pomagati, ker mu pomanjkuje potrebnega denarja in prostora, da bi si postavil boljše hleve. Vendar kar zamore, to pa naj stori! Naj skrbi za primerno in pametno prevetrovanje hleva, naj mu vreže večja okna, osnaži prahu in pajčevine, iztrebi gnjilobna in zasmrajena tla ter vloži nov tlak in poskrbi za snažne jasli. Toliko premore vsak, ki ni popoln nemarnjak in lenuh. (Konec prihod.)

Nove motike, tako zvane ameriške motike (Amerikanische Stahlhauen) sedaj močno hvalijo in priporočujejo. Motike so iz jekla ali oelja izdelane in so tedaj mnogo bolj lahke in tenke, kakor so navadne železne. Zato pa se delavec, ki ima tako jekleno motiko v rokah, menj utruji in hitrej koplje in več opravi, ker tenka motika rada seka in dobro v zemljo vdira. Ove nove motike imajo različno podobo in velikost, kakor pač razne potrebe zahtevajo ter imajo po tem takem tudi različno ceno; namreč od 75 kr. do 1 fl. 75 kr. Največjo zalogo takih motik ima trgovska firma na Dunaju: Adalbert Pollak, Wien, I. Bräunerstrasse 6. Brez dvombe bodo skoro tudi povsodi drugod na prodaj izpostavljene!

Pomoček zoper gosenice in sicer prav praktičen in na druge strani neškodljiv je ptičji lim. (Vogelleim.) Ta se namesto z oljem pripravi z svinjsko mastjo in se ga dva prsta široka okoli debla pod vrhom namaže potem, ko se je drevo gosenic potretilo. Maža na drevesu ostane po več mesencev mokra in brani nadaljnjo vlezovanje gosenic na drevo in do njegovega vršičevja.

Sejmovi. 26. jun. v Jurkloštru, v Cmureku, v Ribnici in v Tinskem. 27. jun. pri sv. Lovrencu na Dravskem polju. 30. jun. v Gornji Radgoni, v Olimju, v Reichenburgu, v Zrečah, v Sp. Polskavi in v Trnovcih (sv. Bolfank).

Dopisi.

Sv. Lenart v Slov. gor. (Okrajni zastop prvokrat naroden) V pretečenih tednih bile so pri nas volitve za okrajni zastop. V prejšnjem zastopu bile so kmečke srenje, akoravno proti dvema trgoma ogromno večino dače plačujejo, v manjšini, in zavoljo preziranja opravičenih zahte-

vanj so nekteri udi celo izstopili. Tako brezobzirno ravnanje in vedno večja plačila, katerih v teh časih posestnik več zmagati ne more — vsaj je naš okraj po dokladah drugi na Štorskem — so velike posestnike in volilce srenj zedinila, da so volili može, kateri bodo kolikor mogoče z njihovimi denarji varčno gospodarili. Tako so naši kmeti zopet pokazali, da se njim ni treba naslanjati na tržane, kateri jih itak samo takrat poznajo, kadar jih potrebujejo. Okrajni zastop našega narodnega okraja je toraj prvokrat naroden in ima dve tretjini večine. Čaka ga pa mnogo dela. Gospodariti je začel stari zastop lani s tem, da je odločil jedno leto cest ne navažati. Toliko več se bo moralo toraj zdaj za nje potrošiti. Nova Cmu-rečka cesta, ktera je že toliko stala, še je vedno v najslabšem stanu in — blatu, akoravno se je lani mnogo storilo, celo potrebni mosti niso še napravljeni; cesta v Radehovi še vedno čaka na zdravnika; a med tem je kamenje, kojega navažanje je v prejšnjih proračunih zaračuneno z več tisuči, razpadlo, ker že 2 zimi tik ceste leži, po kateri se skoraj več voziti ne more. To se mora omeniti, ker bi utegnili nasprotniki neobhodno potrebno plačilo prvega leta uporabiti v agitacijo zoper novi zastop. — Je li prav, da se denarji okrajne blagajnice nalagajo pri št. Lenarčki posojilnici, namesto v okrajni hranilnici? in ali raste zaupanje te hranilnice, če so njeni denarji deloma v tržki posojilnici, stranke pa po tedne na denarje čakati morajo? To vprašanje rešiti mora novi zastop. Morebiti se pri tej menitvi objavi tudi hranilnični račun, kakor je sicer pri hranilnicah vsako leto navada!

Pristavek uredništva! Ta dopis je urednika „Slov. Gospodarja“ po britkih skušnjah pri volitvah za Mariborski — sedaj zopet trdno nemčurski in prav za prav mestni a ne okrajni zastop — močno razveselil in potolažil. Hvala in slava vrlim kmetom in slovenskim domoljubom sv. Lenartskega okraja!

Izpod Pohorja. (Mraz. — Pomanjkanje bikov. — Nesreča.) Kakor po drugod tako tudi pri nas je slana veliko škode učinila; nižje vinograde in sadno drevje nam je vse posmodila. Kje bomo kmetje živež in obleko jemali, davke plačevali, ker nas že zdaj tako silno rubijo za nje? Potem pa še druge nesreče kmeta zadevajo. V okolici sv. Križa so v 4 mesecih 3 kmetje vsak enega voľa morali zaklati. Reveži si sami niso mogli pomagati, živinozdravnika blizu nikder ni, a k mazačem se zastoj zahaja; tudi živinozdravnikiških knjig nima skoro nihče pri nas. — Druga nezgoda, ki nas tlači, je pomanjkanje bikov. V 5 občinah je komaj eden, namreč v Zrečah, pa še ta mora težko voziti in orati in potem skakati neče. Na den se mu prižene po 6 krav, kojih maloktera breja postane. Tako se nam godi že več let in trpimo veliko škodo pri živinorejstvu. Kdo bi nam v tej zadevi imel dolžnost pomagati?

Mislim da občine, okrajni zastopi in kmetijska podružnica v Konjicah. Ali ti ne storijo za kmeta ničesar, samo za tržane skrbijo, kmeta pa marljivo plačevanje davkov prepuščajo; pomagal pa bi si v sili naj sam. Bog vedi, kedaj dobi pri nas vsaka občina vsaj po enega bika dobrega plemena, Konjice pa učenega živinozdravnika, da bi se škodljivo mazastvo enkrat zatrl! — Mnogo so si pa kmetje tudi sami krivi, zlasti tisti, ki po krémah denarje in čas zapravljajo, kder marsikdo večji davek plačuje, kakor pa pri gosposki! Krémar jim daje marljivo na „krajdo“ potem pa pride in pobere žito iz njive, grozdje iz vinograda, les iz gozda in živino iz hleva ali pa toži pri advokatu in sedaj zleti vse po bobnu. Ko bi kmetje menj v krème zahajali in menj pijaučevali, pa več bralnih društev snovali in bolj koristne knjige in časopise prebirali — veliko boljše bi bilo na vsako stran! —

V Zrečah na Gračiču v premogovih jamah se je 12. junija zgodila velika nesreča. Lastnika jame, rodom Francoza, po imenu Sagnier, stanujoča v Ljubnici, prišla sta k delavcem. Eden gospodov se poda v jamo po lestevici; hipoma mu ugasne luč, njega pa dušljivi sopar brž zaduši, da pade v jamo. Tovariš se hitro za njim poda v jamo gledat, a tudi on pade mrtev raz lestevico. Delavci so hotli gospoda brž izvleči, pa tudi izmed njih je 3 zadušilo in eden že omamljen je komaj iz jame izlezil. Potem so delavci dobili veternico in so škodljivi zrak izpuhali in mrtva človeka iz 7 sežnjev globoke jame potegnoli. Dva so pokopali v Zrečah, enega v Konjicah, oba gospoda pa so odpeljali v Trst. Bog jim bodi milostljiv!

Iz št. Jurja na j. železnici. (G. Vokaun — nasvet zastran pozebljenih trt.) Binokstni pondeljek zbralo se je v našej šoli nad 50 kmetov iz tukajšnje okolice v pogovarjanje in podučevanje v kmetijskih stvarih. Obče znani gosp. Jože Vokaun, vrli podpiratelj kmetijstva, nas je, kakor že večkrat, tudi danes počastil! Govoril je o koristi in pomenu kmetijskih predavanj, kmetijskih podružnic, km. zborov i. t. d.; skončavši svoj govor osupne vse poslušalce z nenadno prikaznijo, katero je iz zakotja potegnil — bili ste dve darili kmetijskega društva, poslani dvema zaslužnima kmetovalcema, katera že dolgo na tihem delujeta sebi v prid in drugim v posnembo. Prvi kmet Jakob Žvegler bil je za neutrudljivo izrejevanje drevja in kot marljiv živinorejec obdarovan s srebrno svetinjo štirskke kmetijske družbe; drugi kmet Janez Vrečko (Krumpl) pa za njegovo prizadetje in veliko skrb v čebelarstvu s 5 srebrnimi goldinarji. Potem povzame zopet gosp. Vokaun besedo, ter naklada na srca vsem poslušalcem važnost umnega kmetovanja, posebno v zdajšnjih časih! Priložnost je ravno nanesla, da je prišel na čebelorejo, ter očital kmetom njihovo neusmišljeno ravnanje s čebelami pri mučkanju, ter navel

lepo a žalostno pripoved v neki srečni družini, razdjani in uničeni po roparjih — ter spravil tako lepo v priliko, da so marsikomu solze igrale. Kmetje! ne mučite čebel, vsaj je tudi njim odločila previdnost konec njihovega življenja, pa ne da bi nam bilo treba jim nit življenja trgati. Vsak čebelar vé, da čebele v nekterih letih več, nego potrebujejo, naberejo in to jim tudi smemo vzeti, — brez umarjanja! Drugi razgovor je bil o pozebi trt. Gosp. Vokaun je nasvetoval, naj bi vinogradniki na to dobro pazili, da zdaj, ko po pozebi izpod lubja trta veliko mladik zažene, se vse nepotrebne odtrgajo ter le nektare močne pusté, da te bolj zaženo in ob enem v jeseni do zrelosti pridejo, — ovače tudi prihodnje leto ni veliko pričakovati. Po končanem zborovanju so kmetje veseli odšli vsak na svoj dom. Grom topov in možnarjev se pri tej svečanosti ni slišal a donel je vsakteremu v prsih mogočni čut ljubezni in veselja do napredka. Središče in vodja vsemu pa je bil naš neutrudljivi gosp. Gust. Ipayic, doktor in predsednik kmetijske podružnice Šentjurske, kateri skrbi prav po očetovo za svoje rojake, ter žrtvuje mnogo v vsakem obziru za povzdigo kmetijstva in blagostanja našega kmeta. Hvala mu!

Od Device Marije na Ptujski gori. (Neveljavni srenjski sklepi.) Po postavi mora vsak človek, ki v konkurz ali krido zapade, iz srenjskega odbora, ako je njegov odbornik, brž odpravljen in na njegovo mesto drug mož za odbornika pozvan biti; kridatar ne sme več k posvetovanju v srenjskih zadevah več prihajati; njegov glas ondi ne velja nič; postava ga je izbrišala. Mogoče je, da marsikatera srenja te postave ne pozna. Pri nas na primer je že lani šiba konkurzna zadela jednega moža, ki pa še zmirom ravno tako kakor poprej zahaja k sejam srenjskega odbora in glasuje in sklepa, kakor pravi odborniki in se tudi pri računih vzmes vtika. Toda taki srenjski sklepi so pred postavo neveljavni in noben srenjčan ni dolžen po njih ravnati se. Zato pa je dolžnost župana, da tukaj poskrbi za potrebsčine k veljavnemu posvetovanju in sklepanju srenjskega zastopa. Nadjamo se, da bo tudi naš sicer jako vrli župan to skoro storil in tistemu moževi pot skozi dveri pokazal, ki zarad kride že davno nima pravice sedeti v srenjskem odboru!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Okoli Planine na Kranjskem se bodo meseca septembra vršile velike vojaške vaje. Poveljnik jim bo general Pirker. — Število vseh brambovcev, ki so letos k vajam poklicani v celem cesarstvu znaša 169.000 mož; všteti je tudi 4800 ogerskih bonvedov — konjenikov. — Novi načelnik generalnemu štabu baron Schönfeld baje govori za odpravljenje brambovcev, ker je jihova sedanja uredba predraga in brezkoristna. — Vojni minister Koller ostane, ker mu